

Mohl bys přece ty!

17. února si náš dobrý Otec povolal k sobě domů otce Františka Václava Lobkowicze, prvního biskupa ostravsko-opavské diecéze. S vděčností za jeho službu se společně modleme za jeho duši.

Otec biskup mnohokrát napsal milé povzbuzení i do našeho časopisu. Protože by letos v srpnu oslavil 50 let od svého kněžského svěcení, chceme dnes otisknout jeho vzpomínky, jak se stal knězem, které nám do redakce poslal v roce 2014.

Milí ministranti, dobří služebníci u oltáře, v těchto dnech jsem si připomenul výročí své primice. Přestavte si, je to už 42 let, co jsem celý rozechvělý poprvé přistupoval k oltáři, abych sloužil svou první mši svatou v Plzni v kostele Panny Marie Růžencové. Při takovém výročí si člověk připomíná, co tomu všemu předcházelo a jaká vlastně ta moje cesta ke kněžství byla.

První základy ke svobodnému rozhodnutí vstoupit do semináře a studium na Teologické fakultě se připravovat ke kněžství, byly dány v mé rodině. Jsem za výchovu od rodičů velmi vděčný a dnes jim to odplácím modlitbou u oltáře. Za nejdůležitější považuji jejich snahu

naučit nás všech pět sourozenců postoji, který říká: když můžeš něco udělat, tak to udělej a s radostí.

Jednou jako malý ministrant při ministrantování v našem kostele v Křimicích u Plzně jsem přemýšlel o našem panu faráři, na kterého dodnes moc rád vzpomínám. Byl už tehdy pokročilejšího věku a každou neděli k nám pěšky přicházel asi 4 km ze sousední

farnosti ve Vejpřnicích. A ta myšlenka byla: kdo k nám bude chodit, až pan farář už nebude moci? No a tehdy zazněla v mém nitru výzva: no přece ty bys mohl. Tak to byl první impuls a mně bylo asi deset let.

Ta myšlenka mě držela. Velmi jsem se povzbudil i četbou krásné knihy „Hořící oheň“,

kteřá vyprávěla o životě svatého papeže Pia X. Za několik let jsem skončil základní školu a pokračoval ve svém vzdělávání na škole střední. A musím se přiznat, že jsem tehdy chtěl nějak na své rozhodnutí z dětství zapomenout. Je fakt, že se stále připomínalo, ale já dělal, jako bych to nevnímalo.

Ovšem pak se ukázalo, že Pán je natolik mocný a veliký, že když někde někoho chce mít, tak se mu to při zachování osobní svobody v rozhodování nakonec povede. Váhání po maturitě bylo, kam dál. A právě tehdy jsem to svobodné rozhodnutí ještě neudělal. Přihlásil jsem se tedy na filosofickou fakultu, kde jsem studoval latinu. Byla to tak trochu vrátka pro případné rozhodnutí. No a pak se to stalo.

Po pár měsících na této fakultě, 4. prosince na svátek svatě Barbory, jsem ráno šel do arcibiskupského paláce v Praze na kněžské svěcení svého spoluministranta. Když jsem se v poledne ze svěcení vracel, měl jsem jasno. No a protože Bůh má smysl pro pořádek, na místě mého konečného a trvalého rozhodnutí jsem za 6 let přijímal kněžské svěcení i já. A tak dnes děkuji Pánu a také všem, kteří mě ke kněžství přivedli, protože je to strašně fajn.

**Všem ministrantům rád zěhná
+František Václav Lobkowicz
Biskup ostravsko-opavský**

Foto: Zdeněk Poruba - Člověk a víra

obsah

SPOLEČNÉ STRÁNKY

Okouzující volání.....2
Oheň a sůl.....2
Jak přežít dobu postní?.....4-5

STRÁNKY PRO MAZÁNKY

Komiks – Poutníci po hvězdách.....6-7
Postní doba.....8
Svatý Josef.....9

STRÁNKY PRO MAZÁKY

Otevřít své srdce.....10
Vodní královna.....11
Ferda.....12
Elektřina v krabíčce.....13

STRÁNKY PRO BORCE

Zlo na řetězu.....14
O modlitbě.....14
Nikdy nesoudit.....15
Cesta dějinami.....16
Voda.....17

SPOLEČNÉ STRÁNKY

Co nového pod sluncem?.....18
Komiks – Boží influencer.....19
Škoda Shortcut, Škoda Eltra.....20

Vážené rodiče a kněží, milí ministranti, jsme moc rádi, že pro vás můžeme tvořit ministrantský časopis, a moc vám děkujeme, že nám v tomto díle pomáháte svými modlitbami a finančními dary. Tarsicius vychází již od roku 1997 a je našim čtenářům k dispozici bezplatně. Díky morální a finanční podpoře kněží a farností, našich čtenářů a jejich rodin se nám ho daří vydávat a distribuovat všem, kdo o něj mají zájem.

V posledních měsících stoupají ceny ve všech oblastech a s nimi se zvyšují i náklady na tvorbu časopisu. Výrobní cena jednoho čísla činí v letošním roce 55 Kč. Chtěli bychom vás proto i letos požádat o finanční dar na vydávání a zaslání časopisu.

Zaslání finančního daru není podmínkou pro to, abyste mohli Tarsicius odebrat. Chápeme, že současná ekonomická situace je náročná pro mnoho rodin i farností. Neodhlašujte proto odběr časopisu v případě, že nám již nadále nemůžete přispívat finančně. Na našem díle se můžete podílet i modlitbou nebo mší svatou obětovanou za tvůrce a čtenáře časopisu Tarsicius.

Pevně věříme, že i tento rok oslovíme dostatek dárců, kteří mohou přispět vyšší částkou a dopřát časopis Tarsicius těm, kteří by si ho jinak nemohli dovolit.

Děkujeme, že nás podporujete, a tvoříte tak spolu s námi časopis (nejen) pro kluky u oltáře. Díky tomu můžeme naše čtenáře provázet na jejich cestě k dospělosti.

šéfredaktor Štěpán Pospíšil

OHEŇ A SŮL

Oheň svítí a dává teplo, ale sám o sobě neexistuje, musí něco hořet, něco musí oheň živit. Sůl dává chuť (a to i sladkému dortu!), přitom sama o sobě je prakticky nepoživatelná. Prostě musí být co osolit. Musí být, čemu dá chuť.

Podobně působí Duch Svátý v našem životě. On je ten, který naše srdce zapaluje, On je ten, který činí náš život „chutný“, který ho činí žádoucí. Musí být něco v nás, co lze zapálit, musí být nějaké těsto, které lze ochutit.

To „něco“ je snaha spojená s vírou, která naše myšlenky, slova a skutky činí schopné stát se světlem. Je-li úmyslem zalíbit se Bohu a pomoci bližním, pak jsme připraveni přijmout jiskru Ducha Svatého,

který vše dovede proměnit v jas, září a hodnotu pro věčnost. Tento náš postoj, „naše víra“ je „naše práce“, kterou dáváme k proměnění. Duch Svátý naši víru proměňuje a činí z ní víru nadpřirozenou, chutnou, žádoucí. Radost, žár v duši a chuť konat dobro je pak darem Ducha Svatého. Dar, pro jehož přijetí jsme něco udělali.

Svatý Pavel se ptá Galatánů: „Ten, který vám uděluje Ducha a dělá mezi vámi zázraky, činí to za skutky Zákona, anebo za víru, jak vám byla hlášána? Je tomu jako s Abrahámem: „Uvěřil Bohu, a to mu bylo uznáno za spravedlnost“. Dobře rozumějte: ti, kdo jednají na základě víry, to jsou pravé Abrahámovy děti.“ (Gal 3, 5-7)

Je to víra v Ježíše Krista, Spasitele, která promění náš život. Pros Matku Boží, Pannu Marii, ať ti vyprosí víru a jiskru milosti Ducha Svatého.

Foto: Inchet.Srm - Adobe stock

BARVÍNEK

- V březnovém Magazínu Barvíneku si připomeneme
- Světový den vody, který připadá na 22. 3., v seriálu
- Svatí 20. a 21. století si představíme svatou Giannu
- Berettu Mollovou a nakonec se dozvíme, proč je jednou z tradic na Den pí (14. března) požívání koláče.
- Žonglér a busker Michal Tříška nás v Barvíneku navštíví 8. března. O týden později nás čeká Ponožkový
- Barvínek, který věnujeme Světovému dni Downova syndromu. Premiéru dílu nalaďte v úterý 21. 3. od 16 hodin.
- Poslední úterý v měsíci opět soutěžíme v Jukeboxu Barvíneku. Na vaše telefonáty se budeme těšit 29. března od 16 hodin!

VÝHERCI MĚSÍCE

V soutěži vtipálků vyhrává **Martin Teradský** a pro inspiraci získává knihu vtipů **Nezbedův humor 2**. Mezi těmi, kdo si objednali nebo doporučili Tarsicia, byl v tomto čísle vylosován **Jaroslav Beránek** a vyhrává knihu **Ztracené nádobky**. **Knihy je největším dobrodružstvím Caleba a jeho sourozenců, kteří se nečekaně dostávají do městečka Kafarna. Oběma výhercům gratulujeme!**

CO MŮŽETE VYHRÁT V PŘÍŠTÍM ČÍSLE?

Vtipálci soutěží o knihu **Nezbedův humor 4**. **Noví odběratelé a jejich doporučitelé můžou získat knihu Být učedníky. Ježíšova kniha života z nakladatelství Portál.**

Pravidla soutěží naleznete na našem webu www.tarsicius.cz